

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlig forpligtelse til at sikre praktikpladser på erhvervsuddannelserne.

Af Karsten Hønge (SF) m.fl.

(Fremsættelse 10.03.2009).

Kl. 19:21

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Undervisningsministeren.

Kl. 19:21

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne i fortsættelse af den debat, der lige har været, forsikre fru Marianne Jelved om, at det offentlige selvfølgelig skal bidrage til uddannelsen af fremtidens faglærte arbejdskraft og til sikring af uddannelsesgarantien gennem oprettelse af praktikpladser. Det gælder både på de særlige velfærdsområder, som f.eks. social- og sundhedssektoren, og på andre områder som f.eks. kontor-, it-, kantine- og gartnerområdet.

Regeringen har i juni 2007 indgået en aftale med KL, Danske Regioner, LO og AC. Her er parterne enige om, at det er et mål, at der skal være frit optag og praktikplads til alle elever på social- og sundhedsuddannelsen. I første omgang blev dimensioneringen øget med 550 elever i 2008 og med 1.100 elever i perioden 2009-2015. For pædagogisk assistentuddannelse er målsætningen at øge dimensioneringen med 500 elever i 2008 og med 1.000 elever i 2009-2015. Efterfølgende har KL, Danske Regioner og FOA så aftalt, at indfasningen ikke sker i det oprindeligt aftalte tempo, men at dimensioneringen til gengæld øges i perioden 2010-2015.

For det statslige område indgår det i globaliseringsaftalen, at staten inden udgangen af 2007 skulle øge antallet af praktikpladser med 25 pct. og yderligere øge antallet af elever i årene derefter. Regeringen har forsøgt at indfri målsætning-

gen om de 25 pct. ved at fastsætte kvoter for antal elever i staten.

Min redegørelse viser altså, at vi allerede på flere områder har hjemler til at dimensionere antallet af praktikpladser i det offentlige. Det gælder dels i staten generelt, dels på social- og sundhedsuddannelsen og pædagogisk assistentuddannelsen i regionerne og kommunerne. Så hjemlerne er der, men det bedste er selvfølgelig forpligtende aftaler, og det er den vej, som vi forsøger at gå og fortsat vil gå.

Problemet ved at vedtage det forslag, som vi nu drøfter, er, at det uundgåeligt kommer til at skabe et unødigt og omkostningsfyldt bureaukrati, som svækker virksomhedernes opbakning til erhvervsuddannelserne og dermed forringer udsigten til, at vi får virksomhederne til at oprette flere praktikpladser, og det er jo præcis det modsatte, vi gerne vil opnå.

Regeringen deler ikke forslagsstillernes frygt for, at 95 pct.-målsætningen bringes i fare som følge af udviklingen på praktikpladsområdet, og det skyldes jo, at vi altså har uddannelsesgarantien og i øvrigt i øjeblikket har et stærkt reduceret frafald på erhvervsuddannelserne og en øget tilgang til en række uddannelser.

Jeg tror, at vi når de mål, men guderne skal vide, at der i øjeblikket er praktikpladsproblemer. Det offentlige skal bidrage til at løse dem. Det har vi redskaberne til, og vi har også nogle aftaler, som vi selvfølgelig vil sikre bliver overholdt, og jeg vil ikke udelukke, at vi sagens alvor taget i betragtning forsøger at indgå yderligere aftaler. Men det er da immer væk glædeligt, at vi har en klokkeklar aftale om, at der er fuldstændig fri adgang på social- og sundhedsområdet. Der mangler vi stadig væk uanset finanskrisen folk, så det synes jeg at vi skulle reklamere lidt mere for over for dem, der gerne vil ind på serviceområdet.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til undervisningsministeren. Så er det ordføreren for Venstre, fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 19:25

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Vi står så med endnu et forslag fra Socialistisk Folkeparti, som går ud på, at vi skal statsliggøre pligten til at sikre praktikpladser på erhvervsuddannelserne.

Vi har lige hørt undervisningsministeren sige, at der er lavet aftaler på velfærdsuddannelserne;

der er sørget for, at vi har mulighed for at have fuldt optag på bl.a. SOSU-området, og det er også sådan, at vi jo altså har meget tæt samarbejde med netop de områder, der nævnes. Derfor undrer forslaget såre. Det virker, som om Socialistisk Folkeparti er i en lille osteklokke og har bestemt sig for, at de her forslag skal fremsættes. Men det er, som om man ikke har forholdt sig til, at vi faktisk er i gang, og at vi har nogle aftaler, som ikke engang er helt nye – det er aftaler, som har været kendt rigtig, rigtig længe. Det er ikke nødvendigt at komme med dette tiltag nu, når vi har så stort fokus, som vi har, på at få lavet praktikpladser nok og er så dybt bekymrede over, at der er områder, hvor der måske mangler, men at vi i hvert fald arbejder intenst på at få de praktikpladser til rådighed, som vi har brug for.

Jeg må nok også sige, at vi i Venstre har en undren og en bekymring over, at der så står, at mindst 15 pct. af den udførende virksomheds medarbejderstab skal udgøres af personer under uddannelse. Det er dog et tal, som sætter en kraftig begrænsning for, hvem der overhovedet må have lov at komme ind og have en entreprise eller en offentlig licitation. For det vil sige, at meget små virksomheder overhovedet ikke engang kan få lov at få en entreprise i det offentlige, til trods for at de måske har én lærling. Man vil kunne sige: Det er ikke godt nok, de er ikke gode nok. Så staten skal altså også til at beslutte, hvilke virksomheder der må have lov til at byde ind. Det bryder Venstre sig overhovedet ikke om. Vi ønsker det frie udbud, og vi ønsker muligheden for, at alle får chancen for at få entreprisern også i staten, og at vi i det offentlige system i hvert fald sørger for, at vi ikke lægger begrænsninger på optag til uddannelser, men tager alle de elever ind, vi overhovedet kan komme til.

Kl. 19:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Socialdemokratiet, fru Christine Antorini.

Kl. 19:28

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Ligesom med det tidligere beslutningsforslag fra SF, vi diskuterede, har vi også sympati for intentionen i det her. For det handler jo om to forslag, som tager fat på et ganske alvorligt problem, vi har, med, at unge ikke kan få praktikpladser.

Den første del af forslaget går ud på at oprette flere praktikpladser inden for det offentlige om-

råde – stat, region, kommune. Det synes vi er en rigtig god idé. Det er et sted, hvor vi her og nu kan etablere praktikpladser. Det er en politisk beslutning, og det er i øvrigt områder, hvor der mangler hænder. Undervisningsministeren nævnte en række offentlige områder. Men noget af det, som ikke er reguleret på samme måde, vil jo være praktikpladser inden for f.eks. handelsområdet – f.eks. med hensyn til at få HK-lærepladser. Så vi synes, at hele diskussionen om, hvordan det offentlige her og nu kan være med til at løfte lærepladsproblematikken, er meget relevant. Så den del af det er vi med på at drøfte videre.

Den anden del: Der deler vi de bekymringer, som også Venstres ordfører gav udtryk for, nemlig hele diskussionen om, om man skal sætte en fast grænse for antallet af praktikpladser, når det offentlige investerer f.eks. i renoveringer af skoler, daginstitutioner eller andet – hvilket er indlysende at gøre for at få skabt noget vækst i samfundet inden for nogle områder, hvor vi i den grad har behov for at der sker en indsats. Men at pålægge de virksomheder, som byder på de opgaver, at mindst 15 pct. af deres medarbejderstab skal udgøres af personer under uddannelse, mener vi simpelt hen kommer til at give bagslag. Vi er meget enige i den bekymring, der er, for det her handler altså om virksomheder af meget forskellig størrelse med meget forskellige muligheder for at oprette praktikpladser af kvalitet. Det er simpelt hen for rigid, og det vil betyde, at vi måske i virkeligheden kommer til at ramme mindre virksomheder – som i øvrigt burde have gavn af de vækstpakker, der måtte komme vedrørende renoveringer inden for det offentlige område – fordi de ikke kan byde på opgaven, fordi der er et krav på 15 pct. uddannelsespladser.

Vi vil til gengæld meget gerne diskutere en model, hvor vi siger, at når det offentlige udbyder opgaver, skal der være nogle sociale klausuler, som kan dreje sig om antal af praktikpladser eller andre opgaver, som kan knyttes op på det offentlige udbud. Men vi tror simpelt hen, at den her model med de 15 pct. er for rigid. Det vil komme til at ramme virksomheder – små virksomheder – som ikke bør rammes, men skal have en lige mulighed for at kunne byde på de opgaver, der måtte komme. Men igen: Intentionen er vi helt enige i.

Jeg vil godt opfordre SF til, som vi også gjorde i forhold til det andet beslutningsforslag, at overveje, om det er en god idé, at vi tager det til

afstemning – om det ikke er bedre, at vi har debatten. For der er forskellige problemstillinger, som vi ikke synes der er arbejdet nok med på de konkrete forslag. Men det er ikke det samme, som at vi ikke synes, det er vigtigt, både at vi har diskussionen her, og at det er inden for det spektrum af mulige løsninger, som SF har skitseret, for at gøre noget ved praktikpladsproblemet her og nu.

Kl. 19:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ingen bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:31

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Som andre har gjort det, vil jeg også, før jeg kommer ind på elementerne i Socialistisk Folkepartis beslutningsforslag, sige lidt om de ting, som rent faktisk sker ude på området. For vi er fra Dansk Folkepartis side enige i, at det er nødvendigt, at man gør noget på det her område, og at man også gør noget her og nu, for det er selvfølgelig en alvorlig situation, vi står i.

Vi er også enige i, at det offentlige skal bidrage til uddannelse af faglært arbejdskraft og til sikring af, at den uddannelsesgaranti, som er der, rent faktisk også virker i praksis, og det gælder selvfølgelig velfærdsområderne i social- og sundhedssektoren og på andre områder som f.eks. kontor-, it-, kantine- og gartnerområdet.

Både når man kigger på det her forslag, og i forlængelse af det beslutningsforslag, vi behandlede lige før, er det væsentligt at holde fast i, at arbejdsgiverne, arbejdsmarkedets parter, jo selv har taget en række initiativer. Dansk Byggeri har iværksat en lærlingekampagne, hvor de har været ude at opfordre alle medlemsvirksomheder til at tage elever ind, og den kampagne løber frem til juni 2009. Der er også andre organisationer i bygge- og anlægssektoren, som har initiativer på vej. Så er det jo også sådan, at der i samarbejde med Skolelederforeningen og Danske Erhvervsskoler er en kampagne, som hedder »Flere fagfolk, tak!« Den sigter mod at skabe flere praktikpladser, samtidig med at unges syn på erhvervsuddannelserne bliver forbedret.

Så der er jo altså en række initiativer, som er i gang, og så vil jeg også igen eksempelvis fremhæve initiativerne i forbindelse med forårspakken, fordi praktikpladssituationen på de her områder hænger sammen med, hvordan økonomien, også familiernes økonomi, er ude i sam-

fundet. Hvis de ønsker at iværksætte ting, hvis de ønsker, at deres bolig skal renoveres osv., og hvis kommunerne ønsker, at der skal iværksættes noget, jamen så skal man også gå ind og kigge på, at det rent faktisk er en udvikling, som vi er i gang med at understøtte herinde fra Folketingets side. Og der er forårspakken noget, der sigter på det private forbrug, noget, som kan være med til at sikre, at virksomhederne får det bedre, og være med til at gøre, at der kommer praktikpladser, og at vi kan fastholde dem, der er i praktik.

Igen vil jeg sige, at renoveringspuljen altså også er et redskab. Det har noget at gøre med beskæftigelsen inden for bygge- og anlægssektoren, men det har også noget gøre med, at virksomhederne er tilpas robuste og har selvtillid og vilje til at tage lærlinge ind. Sådan hænger tingene altså sammen. Fremrykkelse af investeringer i forbindelse med trafikaltalen hænger altså også sammen med det, det skal man også se i forbindelse med de problemer, der har været. Og det var jo rent faktisk noget, som Dansk Folkeparti bragte ind i forhandlingerne om trafikaltalen, nemlig at vi ønskede at fremrykke nogle af de investeringer, bl.a. fordi vi har fokus på, hvordan det går ude i samfundet. Og det er vi selvfølgelig glade for kom med.

Så når man taler om en forhøjelse af kommunernes anlægsloft – som jeg også har sagt før, men jeg siger det altså igen – er det også i den grad relevant, fordi det er med til at skabe vækst ude på de virksomhedsområder, som vi taler om her. Så der bliver gjort noget, og der skal selvfølgelig også være fokus på det, der skal selvfølgelig også gøres mere fremover.

Så vil jeg igen sige om det her beslutningsforslag, ligesom jeg sagde om det sidste beslutningsforslag, at jeg virkelig ikke synes, at det er gennemarbejdet. Jeg synes, at det er helt fantastisk, at man kan sige, at mindst 15 pct. af den udførende virksomheds medarbejderstab skal udgøres af personer under uddannelse, hvis de vil have en opgave hos en kommune. Altså, det ville jo udelukke, at et lille vognmandsfirma med to eller tre ansatte kan byde ind på at køre mad ud til de ældre i kommunen. Det kan de ikke ifølge beslutningsforslaget fra Socialistisk Folkeparti. Det ville udelukke, at et lille automekanikerværksted med to eller tre ansatte, som reparerer kommunens biler, byder ind på det. Det ville det udelukke, det kan de ikke, hvis det her beslutningsforslag bliver vedtaget.

Man kan ikke forlange, at en virksomhed, der består af to personer, absolut skal tage en lærling ind, slet ikke, når man kan se, at det rent faktisk er nogle af de mindre virksomheder, som er forholdsvis gode til at tage lærlinge ind, til at give praktikpladser. Det her beslutningsforslag vil ramme fuldstændig skævt. Jeg tror, at det var Venstres ordfører, eller også var det Socialdemokraternes ordfører, der var inde på, at det rent faktisk kunne få den stik modsatte effekt.

Vi kigger meget, meget gerne på initiativer; det kunne også være, at man skulle udvide nogle af de skolepraktikordninger, der er, men man skal selvfølgelig ikke vende tilbage til det, der var førhen. Jeg vil bare sige, at vi har initiativer i gang, og vi kigger også på initiativer fremadrettet. Men det her beslutningsforslag er bestemt ikke vejen frem, vi kan ikke støtte det.

Kl. 19:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren fra De Konservative, fru Charlotte Dyremose.

Kl. 19:36

(Ordfører)

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kunne fortsætte lidt i samme spor, for jeg tror heller ikke, at det her forslag er vejen frem, som den tidligere ordfører lige sagde det.

Forslaget er ligesom delt op i to dele. Den ene er det her med, at stat, regioner og kommuner skal forpligtes til at sikre flere praktikpladser, og at de skal udarbejde handlingsplaner. Vi tror fra konservativ side mere på dialogen og initiativerne, herunder det, som hr. Martin Henriksen netop nævnte, med forhøjelse af anlægslofter osv., for det, der jo er vigtigt, er at holde gang i økonomien, holde gang i virksomhederne og sørge for at tilskynde dem til, uanset om det er offentligt eller privat, at tage praktikanter ind. Det andet tror vi bliver unødigt bureaukrati.

Den anden del er det om minimum 15 pct. af medarbejderstaben under uddannelse, og der må jeg med fru Christine Antorinis ord sige, at det tror jeg også kan give bagslag. Her har Socialistisk Folkeparti alligevel bevæget sig op i de socialistiske højder i en sådan grad, at selv Socialdemokraterne synes, at det bliver for socialistisk. Det undrer mig egentlig ikke, og jeg synes faktisk, at fru Christine Antorini skal have ros for sin meget afbalancerede holdning til det her forslag. Man skal også rose oppositionen, når der er årsag til det, og jeg synes, at det er rigtigt set af Socialdemokraterne, at det her forslag

ganske enkelt er for socialistisk, ja, man fristes næsten til at kalde det betonsocialistisk.

Det er fuldstændig rigtigt, som flere ordførere har været inde på, at det kæmpestore problem her selvfølgelig er, at det i den grad ville forringe konkurrenceevnen særlig for de små virksomheder, der måtte søge på offentlige udbud. Det ville betyde, at kun de helt store aktører kunne være med, og man kan så sige, at det er en lille smule interessant, at vi her står med et forslag fra Socialistisk Folkeparti, der er så socialistisk, at det kun ville hjælpe de helt store kapitalister og ikke de små selvstændige erhvervsdrivende. Men det kan vi jo lade stå et øjeblik.

Som jeg også var inde på i min ordførertale til det tidligere forslag, er vi meget opmærksomme på, at vi har en situation, hvor det naturligvis bliver sværere at skaffe de nødvendige praktikpladser, og hvor det er utrolig vigtigt, at alle parter er opmærksomme på, at det kræver en indsats at sikre de nødvendige praktikpladser, men vi mener absolut ikke, at vejen frem er at lave nogle regler, der i bedste fald blokerer for nogle virksomheders muligheder for at byde ind på offentlige udbud og i værste fald i virkeligheden kan være med til at lukke nogle virksomheder, fordi de ikke kan få de her udbud. Og i det omfang at vi lukker virksomheder, kan de i hvert fald ikke udbyde praktikpladser, heller ikke 8 eller 10 eller 12 pct. af deres medarbejderstab, når de ikke måtte være nået op på de 15 pct.

Der er ingen tvivl om udsigten til de problemer, der kan opstå, og vigtigheden af, at vi fastholder fokus på at sikre de nødvendige praktikpladser, så vi – henført til forslaget fra før – ikke kommer til at ende med flere end højest nødvendigt i skolepraktik, men at man kan få en rigtig praktikplads. Vi skal bare sørge for at gøre det på en måde, så vi ikke ødelægger virksomheder, så vi ikke skaber unødigt bureaukrati, men så vi holder fokus på netop det at skabe reelle praktikpladser i rigtige virksomheder.

Derfor skal vi styrke virksomhedernes konkurrenceevne, styrke virksomhedernes muligheder for at byde ind på både offentlige og private udbud, og derfor skal vi ikke sætte den slags hindringer i vejen, men i stedet for opfordre til konstruktiv handlen – også for deres egen skyld i øvrigt, for det er jo trods alt virksomhederne, der skal bruge medarbejderne, og helst de faglærte medarbejdere, ude på den anden side.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det De Radikales ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 19:40

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg vil gerne indlede med at kvittere for undervisningsministerens svar vedrørende den offentlige sektors praktikpladser. Jeg er fuldstændig klar over, at velfærdsuddannelserne er ret godt forsynet med praktikpladser i den offentlige sektor, men jeg tror, vi skal tænke bredere end velfærdsudbydelserne. Der kan godt være arbejdspladser på f.eks. et sygehus, hvor man kan have en delaftale om noget, der har med teknik og mekanik at gøre, og en anden delaftale med forsvarets bilreparationssted eller et eller andet. Jeg kan ikke alt det der. Men vi må også fra den offentlige sektors side se endnu bredere på det, end vi ellers gør. Men det er rigtigt, at der er indgået mange udmærkede aftaler, og det er også rigtig godt.

Om det konkrete forslag her vil jeg sige, at vi i Det Radikale Venstre altså er lidt forbeholdne over for lovgivning på den måde, som SF foreslår det, selv om vi fuldt ud anerkender hensigten med at skaffe de praktikpladser, der er nødvendige. Jeg deler fru Christine Antorinis betænkeligheder ved at kræve, at 15 pct. af medarbejderstaben skal være personer under uddannelse. Det tror jeg simpelt hen ikke er holdbart. Men der er ingen tvivl om, at man kan bruge de sociale klausuler, og så vidt jeg er orienteret, kan kommunerne uden lovgivning udmærket stille nogle krav af forskellig karakter til de virksomheder, når de udbyder opgaver i licitation. Men jeg mener, man skal tage et vist hensyn, for arbejdspladserne skal også kunne godkendes til praktikpladser. Hvis det er små virksomheder, kan man ikke bare lade dem være ude af betragtning i en udbudsrunde.

Vi er heller ikke særlig glade for, at alle skal lave handlingsplaner for, hvordan de vil ansætte flere læringe og elever, men vi synes, det er vigtigt med en dialog og fokus på opgaverne.

Igen har jeg en appel til ministeren med de gode hensigter: Jeg har store forventninger til, at ministeren vil prøve at få KL til måske at udvide deres tilbudsmuligheder for at skaffe nogle flere praktikpladser, også uden for velfærdsopgaverne regi.

Endelig kan man jo spørge, om vi kunne lave nogle lidt mere – i anførselstegn – frække for-

slag, ikke forstået på den måde, at det her ikke er frækt nok, men der er jo ikke noget i vejen for, at SF og Det Radikale Venstre skrev til Bent Hansen som formand for Danske Regioner og spurgte, hvad han kunne tilbyde. Man kan jo godt prøve at lave nogle happenings, som faktisk sætter fokus på nogle af de her spørgsmål og prøve at få involveret nogle flere aktører, om man så må sige. Det er ikke for at underkende regeringen og ministerens arbejde på det her område, men det er for at sætte ekstra fokus på det og få fantasien til at brede sig lidt. Det tror jeg faktisk ville være en god ting. Det er kun for at sige, at vi kan prøve at tænke lidt mere utraditionelt, når vi skal lovgive her, for ellers tror jeg ikke, vi kommer igennem med det.

Kl. 19:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Nanna Westerby fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 19:44

(Ordfører for forslagsstillerne)

Nanna Westerby (SF):

Også den her gang er det et forslag, som handler om at skaffe flere af de praktikpladser, som vi jo alle sammen så gerne vil have at de unge læringe kommer ud i, altså de rigtige praktikpladser i virksomhederne. Det, vi gerne vil med det her forslag, er, at staten, regionerne og kommunerne kommer i gang med at sikre langt flere praktikpladser, og det er faktisk muligt. En ny rapport foretaget af Undervisningsministeriet for LO viser, at der både i det offentlige og i det private faktisk er et stort uudnyttet potentiale for flere praktikpladser, at man kan skaffe flere tusinde praktikpladser både i det offentlige og i det private. Vi synes, det er vigtigt at få diskuteret, hvordan vi får realiseret de praktikpladser især i en situation, hvor der er stigende ledighed særlig i byggebranchen, og hvor der er flere og flere unge, som må stoppe deres uddannelse, fordi de ikke kan få en praktikplads. Det synes vi jo er meget bekymrende.

Forslaget løber i to spor. Det ene er, at der skal udarbejdes handlingsplaner, der garanterer ansættelse af flere læringe og elever på relevante områder på offentlige arbejdspladser. F.eks. vil man inden for HK-området kunne skaffe rigtig mange praktikpladser i det offentlige. Vi ved, at ud af omkring 74.000 HK'ere i det offentlige er ca. 21.000 over 55 år. Det vil sige, at man også kommer til at få en stor opgave fremover i det offentlige med hensyn til rekruttering af HK'ere.

Alligevel er antallet af elever i landets kommuner ifølge HK næsten blevet halveret i løbet af de sidste 12 år. Derfor vil vi gerne sikre, at man i landets kommuner og rundtomkring i det offentlige faktisk tager flere lærlinge ind og opretter flere praktikpladser. Derfor vil vi gerne sørge for, at man på relevante områder på offentlige arbejdspladser udarbejder de her handlingsplaner.

Det andet er, at der i alt udbudsmateriale i offentlige licitationer, altså når man i det offentlige sender tingene i udbud ud til private virksomheder, stilles krav om, at mindst 15 pct. af den udførende virksomheds medarbejderstab bliver udgjort af personer under uddannelse. Det er ikke, fordi vi synes, at en virksomhed på en mand så skal have 0,15 lærling, eller fordi vi synes, at virksomheder med to eller tre mænd så skal have 0,2 eller 0,3 lærling ansat på virksomheden. Det er o.k., hvis de ligesom går fri. Men vi synes faktisk, at det er helt retfærdigt, hvis man i en virksomhed med ti ansatte har en eller to lærlinge. Det mener vi faktisk vil være et helt retfærdigt krav at stille til virksomhederne. Og ja, vi synes godt, at vi kan stille nogle krav til virksomhederne i den her situation, dels fordi der jo sådan set ikke er nogen, der tvinger dem til at byde på offentlige opgaver – det er de meget velkomne til, men så har vi fra det offentliges side sådan set også ret til at stille krav til dem – dels fordi virksomhederne også har en interesse i at oprette lærlingepladser. For virksomhederne har også en interesse i, at vi har uddannet arbejdskraft fremover, og lige nu ser det ud, som om vi bliver nødt til at gøre lidt for at gøre det ansvar tydeligt over for virksomhederne.

Så det her er altså et forsøg på igen at sørge for, at vi bruger alle muligheder for at skaffe de praktikpladser, som ligger på vent derude, men som er rigtig svære at få i spil, fordi der er en krise og nogle uheldige konjunkturer lige nu og stor ledighed, bl.a. i byggebranchen.

Kl. 19:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke nogen, der har bemærkninger. Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 19:47

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 1. april 2009, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 19:48).